

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/51/2013
Identifikačné číslo spisu:	7510010349
Dátum vydania rozhodnutia:	24.09.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:7510010349.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu, v trestnej veci proti obvinenému L. W.M. a spol., pre prečin podvodu spolupáchateľstvom podľa § 20, § 221 ods. 1, 2 Tr. zák. vedenej na Okresnom súde Košice - okolie pod sp. zn. 5 T 72/10, prerokoval na neverejnom zasadnutí 24. septembra 2013 v Bratislave dovolanie obvinenej L. W. a obvineného U. W. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 21. januára 2013, sp. zn. 8 To 96/2012, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvinených L. W. a U. W. sa odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Košice - okolie z 25. apríla 2012, sp. zn. 5T 72/10, boli obvinení L. W. a U. W. uznaní za vinných z trestného činu podvodu spolupáchateľstvom podľa § 20, § 221 ods. 1,2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

na dvore rodinného domu s popisným číslom XX v obci W.Á. A. C., časť O. S., okres G. - P., dňa 19.8.2009 po predchádzajúcej vzájomnej dohode uviedli do omylu poškodenú R. R. tým spôsobom, že jej prisľúbili výmenu nehnuteľnosti a to bytu č. XX na X. poschodí na ulici H. Z. č. XX v G. vrátane doplatku vo výške 600 000,- Sk (19 916,35 eur) za nehnuteľnosť a to dom č. XX príľahlým pozemkom v obci W. A. C., časť O.Á. S., okres G. - P., zapísanú na liste vlastníctva č. XXX, vlastníčky L. W., pričom po podpísaní zmluvy o budúcej zámene nehnuteľnosti, ktorá mala byť splatná do podpísania tejto zmluvy, teda do 30.9.2009 od poškodenej vylákali zálohu vo výške 3.320,- eur, kde však do dnešného dňa aj napriek výzvam uvedená záloha vrátená nebola a nebola ani podpísaná dohoda o zámene nehnuteľnosti, čím takto svojím konaním spôsobili pre poškodenú R. R. škodu vo výške 3.320,- eur.

Za to boli L. W. a U. W., každý jednotlivo, odsúdení podľa § 221 ods. 2, Tr. zák., s použitím § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, 3, 8 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov, pričom výkon tohto trestu im bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu troch rokov.

Podľa 287 ods. 1 Tr. por. súd zaviazal obvinených spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenej Z. Z. spôsobenú škodu vo výške 3 320,00 Eur s 9 % úrokom z omeškania od 1. októbra 2009 do zaplatenia.

Okresný súd zároveň tým istým rozsudkom podľa § 285 písm. b/ Tr. por. oslobodil obvinenú L. W. spod skutku obžaloby právne kvalifikovaného ako zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 Tr. zák., ktorého sa mala dopustiť tak, že

dňa 24.8.2009 po predchádzajúcej dohode vyžiadala od poškodených manželov C. zálohu vo výške 6.630,- eur za účelom predaja jej nehnuteľnosti a to domu č. XX a príslušného pozemku v obci W. A. C., časť O. S., okres G. P., zapísanej na liste vlastníctva č. XXX, pričom manželia C. vyššie uvedenú zálohu príkazom na úhradu zložili na účet obvinenej č. XXXXXXXXXXXX/XXXX. Následne dňa 4.12.2009 bola medzi predávajúcou obvinenou a kupujúcimi poškodenými manželmi C. uzatvorená zmluva o budúcej kúpnej zmluve, kde predmetom tejto zmluvy bol predaj vyššie uvedenej nehnuteľnosti s dohodnutou kúpnu cenou 60.068,- eur a uzatvorením kúpnej zmluvy najneskôr do 30.1.2010, pričom na základe potvrdenia o prijatí zálohy na dom zo dňa 2.11.2009 bola dovtedy manželmi C. vyplatená záloha obvinenej L. W. spolu vo výške 62.421,- eur. Následne dňa 4.12.2009 po vyzvaní obvinenou vložil M. C. na účet obvinenej č. XXXXXXXXXXXX/XXXX zálohu vo výške 12.614,- eur a taktiež manželia C. zakúpili pre obvinenú a jej manžela U. W. byt na Z. ulici č. X v G. za 35.000,- eur, avšak do dnešného dňa, aj napriek preplateniu dohodnutej ceny a výzve manželia C. nemajú kúpnu zmluvu podpísanú obvinenou a predmetná nehnuteľnosť zapísaná na liste vlastníctva č. XXX nebola prepísaná na manželov C., pričom obvinená L. W. aj naďalej ponúkala predmetnú nehnuteľnosť prostredníctvom realitnej kancelárie na predaj, čím takto svojím konaním spôsobila pre M. C. a C. C. škodu vo výške 110.035,- eur.

Poškodených M. a C. C. podľa § 228 ods. 3 Tr. por. s nárokom na náhradu škody súd odkázal na občianskoprávne konanie.

Proti tomuto rozsudku, jeho odsudzujúcej časti, podali L. W. a U. W. prostredníctvom svojho obhajcu odvolanie, o ktorom Krajský súd v Košiciach rozhodol uznesením 21. januára 2013, sp. zn. 8 To 96/2012 tak, že I. podľa § 321 ods. 1 písm. f/, ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o náhrade škody obvinenými v prospech poškodenej R. R., II. podľa § 319 Tr. por. zamietol odvolanie obžalovaných L. W. a U. W.. V zostávajúcich častiach rozsudok okresného súdu zostal nedotknutý.

Proti citovanému uzneseniu Krajského súdu v Košiciach podali obvinení dovolanie prostredníctvom svojho obhajcu. Tento mimoriadny opravný prostriedok opreli o dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. t. j., že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Uviedli v ňom, že ich správanie v čase skutku nie je možné pri objektívnom a spravodlivom hodnotení dôkazov právne posúdiť ako konanie v rozpore s Trestným zákonom.

Poukázali na to, že sporné je predovšetkým ich zavinenie t. j., že poškodenú uviedli do omylu ohľadne predaja nehnuteľnosti, pretože jej poskytli nepravdivé informácie. Dom chceli totiž skutočne predať a aj ho predali. Síce dom predali iným záujemcom s vyššou ponukou, ale toto bolo ich právom ako vlastníkov domu. Je pravdou, že poskytnutú zálohu poškodenej doposiaľ nevrátili, ale to len preto, že bola použitá na rekonštrukciu domu. Vlastníčkou domu bola obvinená a U. W.Á. nemohol preto poškodenú uviesť do omylu.

Žiadali preto, aby najvyšší súd zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu a prikázal mu, aby v potrebnom rozsahu vec znovu prerokoval a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací zistil, že dovolanie je prípustné, bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote, na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať, ale súčasne aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je

zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

V reakcii na dovolacie námietky obvinených je treba uviesť, že vzhľadom k tomu, že výsledky dokazovania v predmetnej veci spoľahlivo preukázali spôsob uvedenia poškodenej do omylu sľubom výmeny nehnuteľnosti s doplatkom vrátane vylákania zálohy 3320,- Eur obvinenými, oba konajúce sudy nemali pochybnosti v otázke posúdenia subjektívnej stránky, ich konania a naplnenia zákonných znakov prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.

V posudzovanej trestnej veci je potom potrebné konštatovať, že obvinení vlastne prostredníctvom odôvodnenia dovolania napádajú správnosť skutkových zistení.

Z ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku ale vyplýva, že dôvodom dovolania nemôže byť samo osebe nesprávne skutkové zistenie, lebo takýto dôvod tu uvedený nie je. Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných chýb, ale nie k revízii skutkových zistení, ktoré urobili sudy prvého a druhého stupňa. Dovolací súd nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, a preto pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy prvého a druhého stupňa.

V posudzovanej trestnej veci to potom znamená, že pre dovolací súd je rozhodujúce skutkové zistenie podľa, ktorého obvinení L. W. a U. W. spáchali skutok tak ako je tento vymedzený v tzv. skutkovej vete rozsudku Okresného súdu Košice -okolie z 25. apríla 2012, sp. zn. 5T 72/10, pretože odvolací súd v uznesení napadnutom dovolaním obvinených skutkové zistenia žiadnym spôsobom nemodifikoval.

Z uvedeného potom tiež vyplýva, že dovolacia námietka obvinených smerujúca k tomu, že podľa ich názoru nebola naplnená subjektívna stránka podvodného konania nie je na mieste. Obvinení napriek tomu, že uzatvorili zmluvu o budúcej zmluve s poškodenou, prijali zálohu 3320,- Eur, ktorú nevrátili hoci tak mohli urobiť /minimálne z prijatej zálohy od manž. C./, okrem toho ponechali vedome naďalej inzerát o predaji nehnuteľnosti v tlači a po upozornení poškodenými na túto skutočnosť ubezpečili znovu poškodenú o platnosti ich predchádzajúceho dohovoru. Prítom za niekoľko dní od pôvodnej dohody so R. R. už rokovali a dohodli sa o predaji domu s iným záujemcom. Niet preto žiadnych pochybností o tom, že uvedené konanie obvinených naplňuje všetky zákonné znaky podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.

Na tom nemôže nič zmeniť ani argumentácia obvinených v ich dovolaní, že chceli predat' svoju nehnuteľnosť v obci W. A. C., časť O. S.. Nehnuteľnosť a jej predaj sa takto stali len objektom, na ktoré bolo naviazané podvodné konanie oboch obvinených /nie je rozhodujúce, že U. W. nebol formálne vlastníkom nehnuteľnosti/, a preto ich námietka v tomto smere nie je namieste.

K práve uvedenému najvyšší súd však považuje za potrebné ešte uviesť, že subjektívnu stránku spáchaného trestného činu /čiže vzťah páchatel'a k spáchanému skutku/ nie je možné skúmať priamo, ale len sprostredkovane t. j., tak ako sa navonok prejavuje v jeho konaní.

Poukazom na subjektívnu stránku spáchaného trestného činu /úmysel/ sa teda potom dovolatelia v rámci svojich námietok, vlastne len iným /zastretým/ spôsobom, snažia dosiahnuť zmenu v skutkových zisteniach a ich hodnotení súdmi prvého a druhého stupňa a ich nahradenie svojou vlastnou verziou skutkového stavu. V prípade takého skutkového stavu /podľa verzie obvinených/ by už neboli naplnené znaky skutkovej podstaty podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. tak ako to ustálili v skutkovej vete svojho rozsudku okresný, či Krajský súd v Košiciach.

V rozsudku okresného súdu popísanému skutkovému stavu ale bez akýchkoľvek pochybností zodpovedá právny záver vyjadrený v posúdení skutku obvinených L. W. a U. W. ako prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona.

Z uvedeného potom vyplýva, že rozhodnutie napadnuté dovolaním obvinených nespočíva na nesprávnom právnom posúdení skutku ani na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení, a preto nimi uvádzaný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nie je daný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací, preto pre evidentné nesplnenie podmienok dovolania podľa § 371 Tr. por. odmietol dovolanie obvinených na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.